

Etage, Mellemskolen anden og Ungdomsskolen tredie. At ikke alle kunne gaa gennem alle Etager, følger af sig selv, det ligger jo dels i de sociale Forhold og dels i Evnernes Art, men jeg skønner ikke bedre, end at dette er en saadan Etagebygning, hvor der er skabt en Adgang, som det blev sagt i Gaar, fra den ene Region til den anden, saaledes at man, naar man i øvrigt besidder de fornødne Evner, og de sociale Forhold tillade det, uden at behøve noget Ekstrakursus kan vandre fra den ene Afdeling til den anden, og det er netop det, jeg betragter som det meget store Fremskridt derved. Naar jeg paa dette Punkt skulde tillade mig at have en Mening — jeg indrømmer gerne, at de Skolemænd, der have givet deres Mening til Kende paa dette Omraade, kunne have en mere begrundet Mening end jeg — saa kunde jeg ønske, at denne Etageforbindelse var bleven stærkere, ogsaa gennem de Aldersgrænser, der ere opstillede. Jeg kunde have tænkt mig, at man gik i Folkeskolen indtil det 13de Aar, derefter 3 Aar i Mellemskolen og de 3 sidste Aar i Ungdomsskolen, saaledes at man normalt først blev Student med det 19de Aar. Men det var efter min Mening ogsaa tidlig nok, og hvis det skulde hemme noget af Tilgangen til Studenterkorpset, vilde jeg heller ikke se nogen Ulykke deri; det er imidlertid af den Slags Ting, man let kommer over. Gennem Forhandlingerne her ligesom gennem de Forhandlinger, der for nylig ere holdte om det lærde Skolevæsen, har jeg faaet stærkt Indtryk af, at der er en stærk Tendens til fremtidig at lægge Vægten paa den skriftlige Eksamen. Det er jeg en ubetinget Tilhænger af, idet jeg betragter det som et uheldigt Omen ved det nuværende højere Skolevæsen, at der i alt for høj Grad foregaar en Eksamensdressur. Det er en Ophobning i et Øjeblik af en Del Kundskaber, der forsvinde adskilligt hurtigere, end de have faaet samlet dem, og som de ikke have haft Lejlighed til at fordøje, saaledes at de kunne gøre dem praktisk nyttige i Livet. For øvrigt er jeg en absolut Tilhænger af den tredie Retning, som nu skal indføres. Det er muligt, at jeg trods al min Respekt for den klassiske Dannelse alligevel ikke ser paa den som en hel Del andre, thi jeg mener, at det er noget af et tilbagelagt Standpunkt. Ikke saaledes at forstaa, at den ikke skulde have Betydning i videnskabelig Henseende ogsaa for Fremtiden, men for det praktiske Livs Vedkommende er jeg ikke i Stand til at tillægge den samme Betyd-

ning nu som tidligere. Ifølge hele den sociale Udvikling, de tekniske Fremskridt, kort sagt hele Livet, som det har udviklet sig hos os i de sidste 25—50 Aar, er det naturligt, at man maa ønske, at der maa komme en Forandring paa dette Omraade, saaledes at der bliver skabt en mere almen Dannelse for dem, der skulle ud i Administrationens Grene eller i de Livsforhold, hvorfra de skulle lede Samfundet, uden at netop den klassiske Dannelse paa dette Punkt bliver Grundlag derfor. Det er det, der efter min Mening vil kunne ske ved dette Forslag, specielt gennem den tredie Retning. Den matematiske Retning har, efter min Mening, været et udmærket Fremskridt paa dette Omraade, men ingenlunde tilstrækkeligt i mange Retninger, og derfor hilser jeg med Glæde det Forsøg eller den Udvikling, som herigennem tilsigtes. Jeg vilde nemlig nødig betragte det alene som et Forsøg, men som noget, der skulde have blivende Værd, men hvis dette gennemføres, vil det hele jo i den første Tid være at betragte som et Forsøg med Hensyn til Undervisningsplanen i Almindelighed, idet der jo kan være Fag, som man kan blive nødt til at optage eller til i nogen Maade at omlægge fra den ene Afdeling til den anden, men i ethvert Tilfælde bliver der jo skabt en Retning, som kan have overordentlig stor, praktisk Betydning for Livet. Jeg mener nu rigtig nok, at det Punkt i § 11, som forlanger en Optagelsesprøve i Latin, er en Abnormitet i Forhold til hele Planen, og jeg antager derfor, at den er Følgen af et Kompromis mellem forskellige Opfattelser. Det er mig umuligt at skønne, at det er en Nødvendighed; paa den anden Side er det ikke af saa megen Betydning, at der skulde være nogen Grund til at opholde sig derover, og heldigst vilde jeg anse det for at være, hvis man blev enig om at afskaffe den. Den Latin, man kan lære paa den Tid, tror jeg, at vi have set tilstrækkeligt af for de matematiske Studenter Vedkommende; det er ikke ret meget Latin, de producere, skønt de have Faget et Par Aar. (*Ottosen*: Fire Aar!) Saa meget desværre! Jeg har praktisk Erfaring for, at det er forholdsvis grumme lidt Nytte, de have af den Tid, der er anvendt derpaa. Jeg antager, at der ved denne Deling, som der ogsaa er antydnet fra forskellige ærede Medlemmer, i en ganske anden Grad end hidtil vil blive lagt Hovedvægt paa to Hovedfag, nemlig Historien og Modersmaalet. Den store Sammenhobning og Ophobning af de forskellige